

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

04 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocații Burduja Sergiu și Vieru Vadim în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017 și a sentinței Judecătoriei Criuleni din 11 iulie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Greco Ion Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat mun. Xxxxx or. Xxxxx str. Xxxxx nr. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 06.04.2017-11.07.2017
2. instanța de apel: 14.08.2017-12.12.2017
3. instanța de recurs: 02.03.2018-04.04.2018

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 11 iulie 2017, Greco Ion Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de către Cobîleanu Ion a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite părții civile, să hotărască instanța civilă.

Cererea acuzatorului de stat, Cazacu R. privind încasarea de la Greco I. în contul statului, cheltuielile de judecată în mărime de 57 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că Greco I., la data de 08 august 2016, în jurul orei 15.00, aflându-se în s. Coșernița, r-nul Criuleni, acționând pe fundalul unui conflict iscat spontan în stradă cu Cobîleanu Ion, a. n. 26.04.1967, intenționat i-a aplicat ultimului mai multe lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului, provocându-i astfel părții vătămate, vătămări corporale, ce se califică drept grave.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului a fost calificată *de drept* în baza art. 151 alin. (1) Cod penal și anume – *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață*.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1 Avocatul Burduja Sergiu în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Grecu I. să fie achitat.

În motivarea apelului a invocat:

- instanța în cadrul ședinței judiciare a constatat un șir de încălcări procesuale, care la rândul său atrag după sine nulitatea procedurală însă, în sentință le-a ocolit concluzionând - vinovăția inculpatului;

- potrivit art. 281 Cod de procedură penală, neindicarea corectă a datei și locului în ordonanța de punere sub învinuire a lui Grecu I., atrage după sine nulitatea lui procedurală, prevăzută de art. 251 Cod de procedură penală;

- din conținutul ordonanței rezultă, că părții vătămate Cobîleanu I. i-au fost aplicate lovituri pe corp în satul Coșernița, raionul Criuleni, iar potrivit procesului-verbal de audiere a lui Cobîleanu I. în calitate de parte vătămată (f.d. 45), rezultă că infracțiunea a fost comisă în s. Corjova, r-nul Criuleni, circumstanță ce nu are nici o legătură cu evenimentele comise în s. Coșernița r-nul Criuleni la 08.08.2016, circumstanța dată și-a găsit temeinicia și în rechizitoriu (f.d. 118 verso v. II);

- înscrierea în rechizitoriu a unei persoane neantrenate și neidentificate în proces – Țurcan Nicolae, pe declarațiile căruia procurorul și-a întemeiat învinuirea, care potrivit declarațiilor martorului Țurcan Vladimir *„așa persoană ca Țurcan Nicolai nu o cunosc și nu are nici o atribuție la cazul dat”*;

- potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din 30.09.2016 (f.d. 12), în gospodăria lui Țurcan V. urmărirea penală a ridicat: *„telefon mobil din masa plastică de model Samsung de culoare neagră”*, iar în rechizitoriu ca mijloc de probă face trimitere la : telefonul de model *„SAMSUNG”* de culoare albă ...”

- circumstanțele referitor la nulitatea actelor procedurale descrise de instanța care a făcut trimitere la alin. (4) art. 251 cod de procedură penală, nu pot fi încadrate în acest articol, deoarece ele se califică în alin. (2) al aceluiași articol;

- dacă ordonanța de punere sub învinuire contravine rechizitoriului, actele procedurale sunt lovite de nulitate, iar circumstanțele descrise se încadrează în temeiul art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală, de aceea invocările aduse de procuror în învinuirea lui Grecu I. nu au nici un suport juridic și nu pot fi recunoscute ca probe;

- în cadrul ședinței de judecată nici un martor al acuzării nu a declarat că ar fi văzut în ce circumstanțe părții vătămate Cobîleanu I. i-au fost cauzate vătămări grave, iar din declarațiile martorilor, Bosîi N., Turcan A. și Turcan V. rezultă că, dânsii presupun, că Grecu I. l-ar fi maltratat pe Cobîleanu I., ceia ce nu este dovedit.

3.2 La data de 25.09.2017 avocatul Burduja S. în numele inculpatului, a depus apel suplimentar, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Grecu I. să fie achitat.

În motivarea apelului a invocat:

- prin ordonanța Procuraturii Criuleni din 27 octombrie 2016, în privința lui Grecu I. a fost pornită cauza penală în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 151 alin. (2) Cod penal în care este indicată comiterea infracțiunii de către Grecu I., respectiv de la această dată - 27 octombrie 2016, inculpatul Grecu I. a obținut calitatea de învinuit. Potrivit materialelor administrate de procuror, la data de 07 martie 2017, lui Grecu I. i-a fost înaintată învinuirea astfel fiind încălcat termenul de 3 luni de punere sub învinuire fapt ce atrage nulitatea actului (f.d. 91);

- potrivit ordonanței nominalizate, aceasta a fost emisă împotriva unei persoane concrete - Grecu I. și din momentul respectiv, în conformitate cu art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, această anumită persoană, deține calitatea de bănuit, indiferent de faptul dacă a fost sau nu emisă ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit.

3.3 La data de 03.10.2017, avocații Burduja S. și Vieru V. în numele inculpatului, au depus apel suplimentar, prin care au solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Grecu I. să fie achitat.

În motivarea apelului au invocat:

- în cadrul ședinței de judecată nici un martor al acușării nu a declarat, că ar fi văzut în ce circumstanțe părții vătămate Cobîleanu I., i-au fost cauzate vătămări grave;

- inculpatului i-a fost încălcat dreptul la apărare prin participarea unui avocat pe care el nu l-a acceptat;

- a invocat mai multe încălcări procesuale ce atrag nulitatea unor acte, însă instanța de judecată nu s-a expus asupra acestora;

- ordonanța de punere sub învinuire indică asupra altui loc de comitere a infracțiunii decât cel indicat de martori și partea vătămată;

- în rechizitoriu a fost înscrisă o persoană neantrenată în proces, asupra căreia planează dubii legate de veridicitatea declarațiilor acesteia - Țurcan Nicolae;

- a fost ridicat telefon mobil de culoare albă (conform rechizitoriului), iar în sentință se face trimitere la telefon mobil de culoare neagră;

- nici un martor al acușării nu a văzut circumstanțele descrise, iar instanța de judecată în motivarea sentinței face trimitere la izvoare teoretice neidentificate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, fiind menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată, acțiunile acestuia corect au fost încadrate de către instanța de judecată în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, adică vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață.

În viziunea instanței de apel, necătând la faptul că inculpatul în ședința de judecată nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, vina acestuia se dovedește prin declarațiile părții vătămate Cobîleanu I., martorilor Bosî N.,

Cobîleanu T., Țurcan V., Gudîma G., Țurcan A. și prin materialele cauzei, și anume procesul-verbal de cercetare la fața locului din 11.08.2016 (f.d. 11), procesul-verbal de cercetare la fața locului din 30.09.2016 (f.d. 12-17); raportul de expertiză medico-legală nr. 245D din 21.09.2016 (f.d. 22-23); ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 27.10.2017 și procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.10.2016 (f.d. 40-41);

În opinia instanței de apel, versiune susținută de inculpat pe întreg procesul penal, privind nerecunoașterea vinei este contradictorie și nu este confirmată prin nici o probă, în timp ce declarațiile părții vătămate Cobîleanu I., care au fost consecvente pe tot parcursul efectuării urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești, fiind date sub jurământ, coroborând și cu raportul de expertiză medico-legală nr. 245D din 21.09.2016, din concluziile căruia rezultă că leziunile corporale depistate la Cobîleanu I. sunt grave, fiind exclusă formarea acestor leziuni în rezultatul căderii libere de la înălțime.

Instanța de apel a reținut, că nu sunt fondate nici argumentele apelanților precum că, în speță modul în care mijloacele de probă au fost obținute s-a desfășurat prin procedee probatorii contrare Codului de procedură penală și jurisprudenței CEDO, și procesul penal în privința inculpatului, în ansamblul său, în sensul art. 6 al Convenției nu a fost echitabil, or toate probele au fost administrate fără derogări de la procedură, iar aprecierea acestora de către instanța de judecată a fost efectuată în baza art. 26 alin. (2) Cod de procedură penală, precum și în baza art. 27 Cod de procedură penală. Astfel, instanța de apel a constatat, că examinarea cauzei a fost efectuată în strictă conformitate cu principiile generale ale procesului penal, în special art. 24 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel a respins ca fiind nefondate, argumentele apelantului precum că inculpatului i-a fost încălcat dreptul la apărare prin participarea unui avocat pe care el nu l-a acceptat or, potrivit materialelor cauzei nu se atestă careva refuz al acestuia de a-i fi acordată asistență juridică garantată de stat, la fel potrivit ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit acestuia i s-au explicat drepturile și obligațiile prevăzute de art. 64 Cod de procedură penală.

La fel, în viziunea instanței de apel nefondat este și argumentul apelanților privind achitarea inculpatului din motivul nulității actelor procedurale, inclusiv și înaintarea învinuirii, întocmirea rechizitoriului etc. or, potrivit procesului verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală învinuitului și apărătorului acestuia, luând cunoștință cu acestea, nu au făcut careva obiecții asupra lor. Partea apărării la faza de urmărire penală nu a invocat și nu a indicat despre faptul, că anumite acțiuni procesuale au avut loc cu încălcarea procedurii. Astfel, instanța de apel a considerat că nu este nici un temei, ce ar sta la baza anulării actelor respective.

Instanța de apel nu a putut reține nici argumentul apelantului, precum că învinuirea a fost înaintată fiind încălcat termenul de 3 luni de punere sub învinuire fapt ce atrage nulitatea actului, or, din materialele cauzei rezultă, că ordonanța de punere sub învinuire a fost adoptată la 07.03.2017 (f.d. 95-96 v. I), adică în termenul legal de 3 luni prevăzut de art. 63 Cod de procedură penală, de la data recunoașterii

în calitate de bănuît, care a avut loc la 13.12.2016 (f.d. 54-55 v. I), iar acel fapt, că inculpatului i s-a adus la cunoștință ordonanța de punere sub învinuire la data de 16.03.2017, la data reținerii, în rezultatul executării ordonanței de aducere forțată din 03.03.2017 (f.d. 94 v. I) se încadrează perfect în prevederile art. 282 Cod procedură penală.

Instanța de apel a indicat, că nefondat este și argumentul apelanților precum, că ordonanța de punere sub învinuire indică asupra altui loc de comitere a infracțiunii, decât cel indicat de martori, partea vătămată, or potrivit ordonanței din 07.03.2017 se constată satul Coșernița r-nul Criuleni, cum de altfel au declarat martorii și partea vătămată. Mai mult ca atât, partea vătămată în plângerea din 27.09.2016 roagă organul de drept să atragă la răspundere persoanele necunoscute, care în satul Coșernița r-nul Criuleni, în stradă i-au aplicat mai multe lovituri. Potrivit procesului verbal de audiere a victimei, la fel, Cobîleanu I. a indicat că infracțiunea a fost comisă în satul Coșernița r-nul Criuleni și nicidecum satul Corjova or, eroarea mecanică comisă de procuror în rechizitoriu nu poate duce la nulitatea acestuia.

În același timp, instanța de apel a reținut că pedeapsa numită inculpatului este una echitabilă, fiind numită cu respectarea prevederilor legislației în vigoare și careva temei de a interveni în sentință, inclusiv din oficiu lipsește, în ce privește acțiunea civilă, instanța de apel a reținut corectă, concluzia instanței de fond, privind admiterea în principiu a acesteia, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite părții civile, să hotărască instanța civilă.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în prezenta cauză sânt atacate cu recurs ordinar de către:

6.1 Avocatul Burduja S. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acestora cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Grecu I. să fie achitat.

În motivarea recursului invocă:

- din materialele cauzei rezultă, că la data de 13 decembrie 2016, inculpatul a fost audiat în calitate de bănuît și urmărirea penală i-a asigurat apărarea cu avocat din oficiu, Onea Vasile, care a prezentat mandatul, în lipsa deciziei coordonatorului teritorial Chișinău, astfel acesta nu are putere juridică, necătând la acest fapt organul de urmărire penală și procurorul la înaintarea învinuirii din 16.03.2017, i-au permis apărătorului să asiste și să semneze actele procedurale;

- inculpatul la faza de audiere în calitate de bănuît și ulterior în calitate de învinuit a fost asistat de o persoană lipsită de împuterniciri, astfel contrar prevederilor art. 6 CEDO, a fost lipsit de apărare;

- depozițiile părții vătămate cu nimic nu confirmă faptul că acesta cunoaște cine i-a aplicat lovituri pe corp, iar martorii acuzării au depus declarații similare sub jurământ;

- din conținutul martorilor nu rezultă că cineva din ei ar fi văzut în ce circumstanțe părții vătămate i-au fost aplicate leziuni corporale, însă presupun că leziunile depistate pe corpul lui Cobîleanu I. puteau fi provocate de inculpatul Grecu I.;

- au fost încălcate prevederile art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală;

- dacă asupra locului comiterii infracțiunii, instanța de apel greșit a făcut trimitere la art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, referitor la persoana neidentificată și neantrenată în proces, Țurcan N., nici prima instanță și nici instanța de apel nu s-a expus, iar în rechizitoriu procurorul își întemeiază învinuirea lui Grecu I., nemijlocit pe declarațiile acestui martor.

6.2 Avocatul Vieru V. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri de achitare a lui Grecu I. din motivul, că fapta nu întrunește elementele infracțiunii sau dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond, din motivul necesității de a administra probe suplimentare.

În motivarea recursului invocă aceleași motive pe care le-a menționat în apel, suplimentar indică că:

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii și fapta nu a fost comisă de Grecu I., instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, astfel a fost încălcat art. 6 CEDO;

- vina inculpatului nu a fost dovedită și acesta nu poate fi condamnat în baza componenței incriminate;

- nevinovăția lui Grecu I. se confirmă prin declarațiile inculpatului, părții vătămate, martorilor Bosîi N., Cobîleanu T., Țurcan V., Gudîma G., Țurcan A., care nu au văzut ca Grecu I. să-i fi aplicat careva lovituri părții vătămate;

- nu a beneficiat de un avocat ales în sensul art. 6 CEDO, la etapa de urmărire penală și înaintarea învinuirii și nici de asistență calitativă din partea acestuia;

- instanța de judecată interpretează toate probele în defavoarea inculpatului, în condițiile în care nici una nu indică direct sau indirect asupra vinovăției acestuia;

- avocatul care nu a participat la judecarea cauzei în prima instanță și nici la etapa urmăririi penale, a solicitat instanței audierea suplimentară a martorilor Bosîi N., Cobîleanu T., Țurcan V., Gudima G., Țurcan A. din motivul declarațiilor contradictorii și să audieze în calitate de martori noi, persoanele Gudima T., Cobîleanu M., Feghiu I., pentru stabilirea tuturor circumstanțelor, însă instanța de apel a respins cererile avocatului, fără a motiva cauza respingerii, ceea ce duce la violarea art. 6.3 lit. d) CEDO;

- argumentele inculpatului prin care contestă veridicitatea declarațiilor unui martor sau acelea ce se referă la discrepanța legată de veridicitatea unor declarații și nulitatea procedurală a unor probe, erau sprijinite pe probe, iar eșecul instanței de fond de a-și motiva concluzia privind vinovăția inculpatului, îl împiedică să conteste în mod eficient condamnarea sa.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 15) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursurilor declarate, solicitând inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, deoarece în speță nu a fost constatată prezența unor erori de drept, ce ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece instanța de apel

corect a respins apelurile declarate și corect s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor și motivelor invocate, iar cerințele privind pronunțarea unei sentințe de achitare, sunt neîntemeiate.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Din cuprinsul recursurilor declarate de către avocații Burduja Sergiu și Vieru Vadim în numele inculpatului se reține, că aceștia invocă ca temeiuri de drept pct. 6), 8), 15) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde; instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză;*

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, poate administra, la cererea părților orice probe noi și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiul invocat și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul, că instanța de apel, judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei cercetări și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, precum și a elementelor de fapt pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal. Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată și corect a considerat că probele puse la baza sentinței nu conțin erori procesuale ce ar putea

influența autenticitatea concluziilor, dovedind indubitabil vinovăția inculpatului de cele incriminate.

De asemenea, instanța de recurs atestă acel fapt că argumentele invocate de către avocați în recursurile declarate practic sânt identice celor invocate în apel.

Mai mult ca atât, Colegiul penal specifică, că judecând apelul, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă, menținând condamnarea inculpatului în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, fiind just evaluate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce.

Prin urmare, dat fiind faptul că avocații în argumentarea recursurilor, invocă argumente similare cu cele invocate în apel și care au constituit obiect de discuție în instanța de apel, respectiv cărora le-au fost date evaluări juste și întemeiate corespunzător, Colegiul penal va păstra raționamentele din hotărârile instanțelor de fond ce au avut ca efect recunoașterea vinovăției și condamnarea inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, statuând în consecință asupra corectitudinii lor.

Cu referire la argumentele recurenților, precum că la etapa urmăririi penale și înaintarea învinuirii, Grecu I., nu a beneficiat de un avocat ales și nici de asistență calitativă din partea acestuia, Colegiul penal consideră că în prezenta speță invocarea încălcării prevederilor art. 6§3 lit. c) CEDO, nu și-a găsit confirmarea. Din lucrările dosarului se reține că inculpatul în cadrul urmăririi penale și până la începerea cercetării judecătorești a fost asistat de către avocații Onea V. și Babciński N. Astfel, la înaintarea în privința lui Grecu I. a ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuț din 13.12.2016 și a ordonanței de punere sub învinuire din 07.03.2017, acesta a fost asistat de către avocatul din oficiu Onea V., care a susținut poziția acestuia de nerecunoaștere a vinovăției, participând la efectuarea mai multor acțiuni de urmărire penală, totodată solicitând respingerea demersurilor de aplicare a măsurii preventive în privința acestuia, ceea ce denotă că avocatul din oficiu nu a avut un rol pasiv, a lucrat în scopul creării unei poziții de apărare. Astfel, Colegiul conchide că apărătorul Onea V. a prestat asistență juridică pe cât de posibil eficientă, pentru atingerea scopului propus de partea apărării și anume achitarea inculpatului. Faptul că, partea apărării nu a obținut rezultatul scontat pentru achitarea inculpatului, în opinia Colegiului nu poate fi apreciată ca acordarea unei asistențe juridice ineficiente la etapa urmăririi penale, în pofida faptului că din cumulul de probe administrat la dosar s-a ajuns la concluzia despre vinovăția lui Grecu I. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal. Ce ține de faptul că inculpatul nu a beneficiat de un avocat ales, instanța de recurs reține că acestuia fiindu-i adus la cunoștință procesul-verbal de comunicare a drepturilor și obligațiilor bănuțului și informația scrisă despre drepturile și obligațiile învinuitului, nu a solicitat termen pentru a-și angaja un avocat și nici nu a refuzat acordarea asistenței

juridice garantate de stat. La fel, nu poate fi reținut nici acel fapt, că avocatul din oficiu Onea V., a prezentat mandatul în lipsa deciziei coordonatorului Oficiului teritorial Chișinău, astfel a fost asistat de către o persoană lipsită de împuterniciri. La acest capitol, instanța de recurs reține că avocatul Onea V. a prezentat mandatul în care este indicat, că acesta este împuternicit să acorde asistență juridică în cauza penală în privința lui Grecu I. învinuit în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, în baza deciziei coordonatorului Oficiului teritorial Chișinău, astfel acesta a avut împuterniciri de a-i acorda asistență lui Grecu I., ultimul nefiind lipsit de apărare.

Cu privire la invocările avocatului Burduja S. în numele inculpatului, precum că dacă asupra locului comiterii infracțiunii, instanța de apel greșit a făcut trimitere la art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, referitor la persoana neidentificată și neantrenată în proces, Țurcan Nicolae, instanțele de fond nu s-au expus, iar în rechizitoriul procurorului își întemeiază învinuirea lui Grecu I., nemijlocit pe declarațiile acestui martor, Colegiul le consideră nefondate.

La acest aspect, instanța de recurs verificând actele și lucrările dosarului constată că în cuprinsul filei 135 în decizia atacată, se motivează corespunzător, că nefondat este și argumentul apelanților privind achitarea inculpatului din motivul nulității actelor procedurale, inclusiv și înaintarea învinuirii, întocmirea rechizitoriului, or potrivit procesului verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală învinuitului și apărătorului acestuia, ultimii luând cunoștință nu au făcut careva obiecții asupra acestora. Tot la acest capitol, Colegiul penal reține că prima instanță a concretizat și a indicat corect în partea descriptivă a sentinței, atât locul comiterii infracțiunii, cât și declarațiile martorilor ce confirmă vinovăția inculpatului, iar indicarea circumstanțelor în cauză, nu a înrăutățit situația inculpatului și nu a afectat dreptul lui la apărare.

Colegiul penal respinge ca neîntemeiate și argumentele avocatului Vieru V. în numele inculpatului, cu privire la faptul că, acesta a solicitat instanței audierea suplimentară a martorilor Bosîi N., Cobîleanu T., Țurcan V., Gudima G., Țurcan A. din motivul declarațiilor contradictorii și să audieze în calitate de martori noi, persoanele Gudima T., Cobîleanu M., Feghiu I., pentru stabilirea tuturor circumstanțelor, însă instanța de apel a respins cererile avocatului, fără a motiva cauza respingerii, ceea ce duce la violarea art. 6§3 lit. d) CEDO.

La criticile recurentului menționate supra, Colegiul relevă, că dreptul la audierea martorilor se prezintă ca unul subsecvent principiului contradictorialității procesului penal și dreptul la egalitatea armelor în cadrul procesului, fiind reglementat de art. 6§3 lit. d) al Convenției europene, reprezentând și un aspect special al dreptului consacrat de art. 6§1, și urmează a fi evaluat ori de câte ori se analizează echitatea unei proceduri penale. În acest sens, statelor părți a Convenției le revine obligația pozitivă de a crea condiții necesare ca acuzatul să poată atât prezenta în cadrul procesului penal martorii, depozițiile cărora demonstrează nevinovăția sa, cât și să dispună de posibilitățile egale cu partea acuzării, să ofere întrebări și să audieze răspunsurile martorilor părții adverse.

Totodată, instanța de recurs menționează că prevederile art. 6 §3 lit. d) al Convenției Europene cu privire la drepturile omului, care constă în posibilitatea ce trebuie să-i fie acordată acuzatului, de a contesta o mărturie făcută în defavoarea sa, de a putea cere să fie audiați martori care să-l disculpe, în aceleași condiții în care sunt audiați și interogați martorii acuzării. Acest drept constituie o aplicație a principiului contradictorialității în procesul penal și, în același timp, o componentă importantă a dreptului la un proces echitabil.

De asemenea, potrivit jurisprudenței CtEDO, nu este suficient ca „acuzatul” să arate că nu a fost în măsură să interogheze un anumit martor în apărarea sa, spre a ajunge la concluzia încălcării sus-citate, dar este necesar ca *cel interesat să probeze în mod verosimil că ascultarea acestui martor era utilă aflării adevărului în cauza dată și că refuzul jurisdicției naționale de a asculta acest martor a condus la prejudicierea dreptului la apărare al reclamantului* (CEDH dec. din 5 aprilie 2001 *Erich Priebke vs Italia*, 13 aprilie 2006 *Vaturi vs France*).

Astfel, Colegiul penal analizând conținutul procesului-verbal al ședințelor de judecată în instanța de apel, în cadrul ședinței din data de 28.11.2017 (f.d. 122 v. III), de către avocatul Vieru V., nu a fost solicitată audierea tuturor martorilor menționați în cererea de recurs, însă doar a celor care au fost audiați în prima instanță și anume Bosîi N., Cobîleanu T., Țurcan V., Gudima G., Țurcan A., însă fără a se invoca careva motive în acest sens, astfel instanța de apel just a respins demersul înaintat prin încheiere protocolară, nefiind încălcate prevederile art. 6 §3 lit. d) al Convenției Europene.

Cât privește motivele invocate de avocați, precum că Grecu I. nu este vinovat în comiterea faptei imputate, de asemenea și argumentele invocate în acest sens, Colegiul penal se va expune asupra acestora la cercetarea incidenței temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

În opinia Colegiului penal, nu este fondată nici critica recurențelor, în sensul pretinderii că vina inculpatului nu a fost dovedită, iar din declarațiile părții vătămate și a martorilor nu rezultă că cineva din ei ar fi văzut în ce circumstanțe i-au fost aplicate leziuni corporale părții vătămate. Dimpotrivă, instanța de recurs atestă, că faptul comiterii infracțiunii anume de către inculpat, se confirmă prin probele cercetate și verificate de instanța de apel, și anume:

- declarațiile părții vătămate, conform căreia el împreună cu Grecu I., Bosîi N. și Țurcan A. s-au pornit spre casa ultimului. Pe drum Bosîi N. și Țurcan A. mergeau în

față, iar el cu Grecu I. mergea în spatele lor, la o distanță de 5 metri. În apropiere de gospodăria lui Țurcan A. a simțit o lovitură în partea dreaptă a capului și i-a izbucnit sângele pe urechi. Țurcan A. i-a comunicat că Grecu I. l-a lovit și că ultimul în timp cât a stat la masă, le-a relatat cum a aplicat acestuia lovitura în cap;

- declarațiile martorului Bosîi N., care a declarat că el împreună cu Țurcan A., Cobîleanu I. și Grecu I. au plecat să ducă acasă la Țurcan A. harbuji. Astfel, el cu Țurcan A. a intrat în ogradă, iar peste 5 minute a intrat Grecu I. care a adus un telefon mobil și i-a zis lui Țurcan A. să îl întoarcă lui Cobîleanu I., deoarece cu acesta s-a împins pe drum și i-a căzut telefonul din buzunar;

- declarațiile martorului Țurcan V., care a menționat că la el în gospodărie au venit Țurcan A. și Bosîi N., iar peste vreo 10 minute a venit și Grecu I., în timp ce serveau câte un pahar de vin, Grecu I. spunea că tocmai a bătut pe cineva, din spusele lui Țurcan A. știe că în poartă a găsit niște chei, iar în cojile de la harbuz a găsit un telefon mobil;

- declarațiile martorului Cobîleanu T., care a indicat că la vreo 10 metri de poarta lui Țurcan A. l-a găsit pe fratele său, care nu era atât de beat, dar era tare lovit;

- raportul de expertiză medico-legală nr. 245D din 21.09.2016, din care rezultă că leziunile corporale depistate la Cobîleanu T. sunt grave, fiind exclusă formarea acestor leziuni în rezultatul căderii libere de la înălțime;

- declarațiile martorului Țurcan A., care a menționat că în cadrul cercetării la fața locului, la el în gospodărie au fost găsite chei de la automobil și telefonul mobil al lui Cobîleanu I.

Instanța de recurs conchide că toate aceste probe coroborează între ele și indică la Grecu I. că acesta a acționat prin aplicarea loviturilor lui Cobîleanu I., cauzându-i vătămări corporale grave, astfel a comis infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal, totodată deși, în prezenta cauză supusă judecării, prevalează probele indirecte în coraport cu cele directe, potrivit considerentelor teoretice și jurisprudenței, în cazul dacă există două sau mai multe probe indirecte, acestea ar putea fundamenta o hotărâre de condamnare, dacă din înlănțuirea lor logică rezultă o concluzie univocă referitoare la vinovăția inculpaților, fapt incident și în prezenta speță.

De altfel, Colegiul lărgit reiterează că, indiscutabil, chestiunea cu privire la aprecierea probelor dată de instanțele ierarhic inferioare, care este invocată de recurenți, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea ei este de competența instanțelor de fond.

Prin urmare, având în vedere și jurisprudența constantă a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

În ceia ce privește temeiul prevăzut art. 427 alin. (1) pct. 15) Cod de procedură penală, invocat în recurs, Colegiul penal sesizează că avocatul Vieru V. îl invocă sub aspectul prezumției nevinovăției, și anume că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului, indicând în acest sens jurisprudența CtEDO, considerând că vinovăția lui Grecu I. în săvârșirea infracțiunii imputate nu este probată. La acest capitol, având în vedere cele constatate supra, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, a fost cert dovedită prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală și cercetate de către instanțele judecătorești în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, neexistând vreun dubiu în acest sens, Colegiul penal consideră că acest temei, invocat de către recurent în recurs, nu este incident pentru a putea admite recursul și casa hotărârile contestate.

În virtutea considerentelor expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de prima instanță și instanța de apel în privința inculpatului, nefiind identificată de instanța de recurs vre-o eroare judiciară, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârilor judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către recurenți în recursurile ordinare deferite spre examinare.

Astfel, odată ce recursurile de pe rol sunt vădit neîntemeiate, acestea urmează a fi declarate inadmisibile.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocații Burduja Sergiu și Vieru Vadim în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017, în cauza penală privind-l pe **Grecu Ion Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 02 mai 2018.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie